

Plameny spalují, blíží se k mým očím
Stojím na okraji kráteru a křičím
Moje oči kapou do lávy, co říká život, je lež
Koukám dolů na žhavé proudy
Když se mi hlava náhle zatočí
A necítím tělo a necítím vědomí...
Odletět pryč a zapomenout všechny lži
Chci letět s tebou, dovol mi zavřít oči
Chci být, chci zdrhnout, chci letět s tebou
Z tohoto světa odletět a odumřít jinam

Jako stín chromý stoupám do svahu
Krvácím, teču a brodím se kamením
Moje oči kapou do lávy, co říká život, je lež
Koukám dolů na žhavé proudy
Když se mi hlava náhle zatočí
A necítím tělo a necítím vědomí...
Odletět pryč a zapomenout všechny lži
Chci letět s tebou, dovol mi zavřít oči
Chci být, chci zdrhnout, chci letět s tebou
Z tohoto světa odletět a odumřít jinam

V mém vědomí, v mém jádru, v mém hlasu, v mém řevu
Něco se motá a udušený oheň chrlí kouř
Má duše hoří v ohni a já se ztrácím jako sníh

V mé krvi, v mém egu, všude cítím závrať
Něco se motá a udušený oheň chrlí kouř
Má duše hoří v ohni a já se ztrácím jako sníh

V mé ruce sníh hoří
Prolomím se skrz led a vzdoruji záři
Moje oči kapou do lávy, co říká život, je lež
Koukám dolů na žhavé proudy
Když se mi hlava náhle zatočí
A necítím tělo a necítím vědomí

M.I., K. II, ž. III, verš 39–70